

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА ЕКОНОМІКИ ТА ФІНАНСІВ

**ІННОВАЦІЙНЕ ПІДПРИЄМНИЦТВО ТА ТОРГІВЛЯ:
СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ**

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЇ

27 квітня 2021 року

м. Херсон

Tanklevska N. FINANCIAL POLICY OF ENTERPRISES IN THE CONTEXT OF GLOBALIZATION CHALLENGES	196
Ткаченко Н.Б. РОЗВИТОК ЕЛЕКТРОННИХ ПУБЛІЧНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ В УКРАЇНІ	198
Ткачук К.О., Бойко Л.О. ДОСЛІДЖЕННЯ РИНКУ БДЖІЛЬНИЦТВА В УКРАЇНІ І ЗА КОРДОНОМ	201
Тютюнник Ю. М., Тютюнник С. В. ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ПЕРЕДУМОВА РОЗВИТКУ ЕЛЕКТРОННОЇ ТОРГІВЛІ В УКРАЇНІ	205
Черненко Н.І. ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ	208
Чернявська Т.А. СУЧАСНІ АСПЕКТИ ТА ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ В ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ ПОЛЬЩІ	212
Чернявський Б.О. ЗМІНА КОНЦЕПЦІЙ ОНЛАЙН-ТОРГІВЛІ ТА КАНАЛІВ ДОСТАВКИ ТОВАРІВ У СУЧАСНОМУ СВІТІ	216
Chornomord Ye., Vasylyk S PROBLEMATIC ISSUES IN THE MARKETING ACTIVITIES OF THE ENTERPRISE	220
Шарко М. В. УПРАВЛІННЯ КАДРОВИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВ СФЕРИ ОБСЛУГОВУВАННЯ	223
Шарко М. В., Корчевська Л. О., УПРАВЛІННЯ КАДРОВИМ ПОТЕНЦІАЛОМ ПІДПРИЄМСТВ СФЕРИ ТУРИЗМУ	225
Щербина Р. І., Ковтун В. А. ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У БІЗНЕСІ: ЧОМУ ЦЕ ВАРТО УВАГИ ТА СТАЄ НЕВІД'ЄМНОЮ СКЛАДОВОЮ ЖИТТЯ УСІХ ПІДПРИЄМЦІВ	227
Шостак Л.В., Левчук О.О. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МАЛОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ	230
Щоголь А.О., Ковтун В.А. ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	233
Щоголь А.О., Морозова О.Г. СИСТЕМА УПРАВЛІННЯ ХОЛДИНГОВОЇ СТРУКТУРИ	236
Ярмоленко В.В. ВПЛИВ ЧИННИКІВ НА ФУНКЦІОНУВАННЯ РИНКУ АГРОСТРАХОВИХ ПОСЛУГ	241

З урахуванням розподілу підприємств за середньою кількістю працівників (табл. 2) найвищі показники розвитку інформаційно-комунікаційних технологій були у підприємств, які мали 250 і більше працівників. Особливо це стосується таких параметрів, як наявність вебсайту та купівля послуг хмарних обчислень.

Отже, результати досліджень дають підстави зробити висновок про недостатній розвиток інформаційно-комунікаційних технологій як необхідної передумови впровадження різних форм інтернет-торгівлі для ефективного функціонування суб'єктів господарювання в умовах карантинних обмежень в економіці України.

Список використаних джерел

1. Статистичний щорічник України за 2019 рік / Державна служба статистики України. К., 2020. 465 с.
2. Ковальова О. М., Кірсанова В. В. Основні форми інтернет-торгівлі: особливості, переваги, недоліки. *Економіка та держава*. 2020. № 7. С. 85-86.

*Черненко Н.І. - к.пед.н., ст.викладач
Херсонський державний аграрно-економічний університет, м. Херсон*

ПРОБЛЕМИ ЕКОНОМІЧНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ

Економічна освіта на сучасному етапі розвитку України визначається завданнями переходу до демократичної і правової держави, ринкової економіки, необхідності наближення й до світових тенденцій економічного і суспільного розвитку. Розвиток освіти відбувається в контексті загального процесу трансформації різних сторін суспільного життя у тісному взаємозв'язку з перебудовою в інших сферах, одночасно виступаючи для них джерелом забезпечення необхідним кадровим ресурсом [1].

Проблемами економічної освіти цікавилися науковці у різні періоди розвитку суспільства. Про необхідність формування економічних якостей особистості писали К. Гельвецій, А. Дистервег, П. Лесгафт, Дж. Локк, Я. Коменський, К. Ушинський, які були переконані у важливості впровадження економічного виховання ще у ранньому віці дитини. Так, Я. Коменський писав, що діти повинні знати і розуміти, що «відбувається у них на очах щодня в будинку і в місті» [3, с. 100]. Дж. Локк, даючи визначення вихованню джентльмена, наполягав на тому, що необхідно привчати дітей до розумного ведення господарства [3, с. 121].

Сьогодні особлива увага зосереджується на вищій економічній освіті, яка розглядається не тільки як інституція для задоволення базових потреб особистості, а й як духовна необхідність сучасної людини. [4, с. 4-6]

В умовах формування соціально орієнтованої економіки, саме розвиток економічної освіти має стати методологічною основою освітньої діяльності суспільства, який визначатиме основні проблеми сьогодення та шляхи їх розв'язання у професійній діяльності. Однак, отримати конкурентоспроможного фахівця в галузі економіки, готового діяти у нестандартних умовах, приймати стратегічні рішення, удосконалювати свою освітню траєкторію протягом всього життя, неможливо без якісної освіти.

З початком реформ в економічній освіті в українських університетах почали радикально змінюватися не тільки зміст навчальних програм, перелік і склад курсів, а й сам спосіб мислення. [2, с. 63-69]

Основними складовими економічної освіти сьогодні є загальноекономічний та професійно-економічний напрями. Загальноекономічний блок охоплює комплекс соціально-економічних знань, умінь і навичок для забезпечення розвитку економічної культури і свідомості як особи, так і суспільства загалом. Особливості змісту професійно-

економічного блоку обумовлюються вимогами до її кінцевого результату - формування гармонійної, різнобічно розвиненої особистості, для якої професійні знання, уміння, навички і їх постійне оновлення становлять основу самореалізації в економічній сфері суспільства.

Головною парадигмою економічної освіти є розуміння того, що розвиток економічної сфери суспільства значною мірою зумовлений характером життєдіяльності людини, її світоглядом, соціально відповідальною поведінкою й вирішує низку економічних проблем сьогодення. Професійна підготовка сучасних економістів передбачає розуміння ними закономірностей формування та розвитку відтворювальних процесів на макро- та мікрорівнях, у взаємозв'язку з розвитком політичних, культурних та інших суспільних процесів [1].

Формування економічних знань це симбіоз пізнавальних, теоретичних і практичних компонентів навчання. Акцентуємо увагу на те, що пізнавальні компоненти мають створювати не тільки систему фінансових, технологічних, технічних, економічних і правових знань, а й стимулювати конструктивно-критичне мислення, розвивати особистісно пізнавальний потенціал. Навчаючись, майбутній фахівець повинен мати змогу моделювати, опрацьовувати та закріплювати власні професійні дії, вчинки. Тому, особливу увагу необхідно приділити практичному компоненту підготовки, оскільки він становить основу професійної компетентності майбутнього спеціаліста. Використання на практиці нових знань розвиває особистісний і колективний потенціал в економічній діяльності на засадах соціального партнерства і соціальної відповідальності. Удосконалення практичних навичок економічно освіченої людини сприяють розвитку ділових, мотиваційних професійно важливих якостей, що в свою чергу підвищує рівень самоосвіти, самоактуалізації, самореалізації. Принципова зміна схеми комунікації в

навчальному процесі, орієнтація на реалізацію пізнавальних інтересів і потреб особистості - створює підґрунтя для економічно доцільних і водночас соціально відповідальних рішень, дослідницьких навичок; практичних умінь.

Отже, розвиток системи економічної освіти має бути віднесено до національних пріоритетів, а основною метою освітньої політики держави повинно стати - створення умов для одержання якісної освіти, яка б відповідала сучасним вимогам та світовим стандартам. Це вимагає необхідності перегляду, доповнення, постійному оновленню і оптимізації робочих навчальних програм щодо економічної освіти майбутніх фахівців.

Список використаних джерел

1. Концепція розвитку економічної освіти в Україні [Електронний ресурс]: Документ v12_7290-03: прийнята від 04.12.2003 р. Колегією Міністерства освіти і науки України, https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v12_7290-03#Text
2. Кичкирук, Т.В. Історична генеза поняття «економічна освіта». Науковий вісник НУБіП України: збірник наукових праць. Національний університет біоресурсів і природокористування України. Київ: Гуманітарні студії, 2018. Вип.280. С. 63-69.
3. Лузан, П.Г Історія педагогіки та освіти в Україні. Навчальний посібник. 2-ге вид., доп. і перероб. К.: ДАКККіМ, 2010. 296 с.
4. Федоренко, В.Г. Економічна освіта України в інтеграційно-новітніх різнорівневих системах. Економіка та держава: наукове фахове видання України з питань економіки 2017. № 2. С. 4–6 .